

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL MUZIEJINIŲ VERTYBIŲ (EKSPONATŲ) VERTINIMO METODINIŲ
REKOMENDACIJŲ PATVIRTINIMO**

2010 m. rugpjūčio 20 d. Nr. IV-446

Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2009 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. IV-710 patvirtinto Valstybės kontrolės pastebėtų trūkumų šalinimo priemonių plano 2 punktą,

t v i r t i n u Muziejinių vertybių (eksponatų) vertinimo metodines rekomendacijas (pridedama).

KULTŪROS MINISTRAS

ARŪNAS GELŪNAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos kultūros ministro
2010 m. rugpjūčio 20 d.
įsakymu Nr. ĮV-446

MUZIEJINIŲ VERTYBIŲ (EKSPONATŲ) VERTINIMO METODINĖS REKOMENDACIJOS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Muziejinių vertybių (eksponatų) (toliau – eksponatai) vertinimo metodinės rekomendacijos (toliau – rekomendacijos) nustato tvarką, kuria vadovaujantis nacionaliniuose, respublikiniuose ir savivaldybių muziejuose (toliau – muziejai) tikslinama eksponatų, kurie ilgalaikio materialiojo turto apskaitoje pirminio pripažinimo metu buvo registruoti simboline vieno lito verte, tikroji vertė (toliau – vertinimas).

2. Šių rekomendacijų teisinį pagrindą sudaro Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009 m. gruodžio 22 d. įsakymu Nr. 1K-466 patvirtintas 12-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Ilgalaikis materialusis turtas“ (Žin., 2010, Nr. [1-44](#)) (toliau – 12-asis standartas).

3. Ilgalaikio materialiojo turto vienetu yra laikomas muziejaus pagrindinio ir pagalbinio fondo eksponatas (kolekcija), įtrauktas į muziejaus apskaitą ir turintis atskirą šifrą bei numerį.

4. Rekomendacijose vartojamos sąvokos atitinka sąvokas, vartojamas Lietuvos Respublikos kilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme (Žin., 1996, Nr. [14-352](#); 2008, Nr. [81-3183](#)), Lietuvos Respublikos muziejų įstatyme (Žin., 1995, Nr. [53-1292](#); 2010, Nr. [48-2283](#)), Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. gruodžio 16 d. įsakymu Nr. 716 patvirtintoje Muziejuose esančių rinkinių apsaugos, apskaitos ir saugojimo instrukcijoje (Žin., 2006, Nr. [1-3](#)), 12-ame standarte ir kituose teisės aktuose.

II. VERTINIMO KOMISIJA

5. Eksponatų vertinimą atlieka muziejaus Rinkinių komplektavimo komisija (toliau – komisija). Reikalui esant, komisija gali pasitelkti specialistus iš kitų institucijų ar nepriklausomus ekspertus.

6. Komisijos sprendimai protokoluojami. Komisijos posėdžio protokolo išrašas (toliau – išrašas), kuriame nurodomas eksponatų, kurių tikroji vertė posėdyje buvo patikslinta, bendras skaičius ir bendra patikslinta vertė, perduodami muziejaus buhalterijai (esant reikalui, prie išrašo pridedamas eksponatų, kurių vertė patikslinta, sąrašas). Vadovaudamasi išrašu, muziejaus buhalterija tikslina anksčiau registruotus įrašus apie eksponatų tikrąją vertę ilgalaikio materialiojo turto apskaitoje.

III. VERTINIMO TVARKA

7. Naujai įgyjami, dovanojami ar kitaip muziejui nuolat saugoti perduodami eksponatai bei archeologiniai radiniai, kuriems komisijos sprendimu iš karto suteikiamas eksponato statusas, ilgalaikio materialiojo turto apskaitoje iš karto registruojami tikrąja verte.

8. Pirmiausiai atliekamas muziejaus pagrindinio fondo eksponatų vertinimas. Pagalbinio fondo eksponatų vertinimas atliekamas tik atlikus pagrindinio fondo eksponatų vertinimą.

9. Pagrindinio fondo eksponatų vertinimą rekomenduojama atlikti vadovaujantis šia tvarka (teikiant prioritetą pirmiau einančiam punktui):

- 9.1. nuolatinėse ekspozicijose esantys eksponatai;
- 9.2. parodose planuojami rodyti eksponatai;
- 9.3. kitiems muziejams skolinami eksponatai;

- 9.4. didžiausią istorinę ir kultūrinę vertę turintys eksponatai.
10. Komisija gali atlikti eksponatų vertinimą grupėmis:
- 10.1. rinkiniais pagal muziejaus statute įtvirtintus šifrus;
- 10.2. kolekcijomis, jei jas sudaro vienušiai eksponatai (archeologiniai radiniai, lobiai, eskizai ir kt.), kurie į muziejinės apskaitos knygą įrašyti vienu numeriu.
11. Komisija, vertindama eksponatus, atsižvelgia į jų unikalumą, autentiškumą, amžių, fizinę būklę, retumą bei sąsajas su istoriniu-kultūriniu kontekstu.
12. Komisija tikslina eksponato tikrąją vertę eksponato dingimo (vagystės) atveju, jį sužalojus ar jam nukentėjus dėl nenugalimų jėgų (*force majeure*).
13. Komisijai rekomenduojama per metus vertinti ne mažiau kaip 1000 (vieną tūkstantį) eksponatų.

IV. VERTĖS PASIKEITIMAS

14. Eksponato vertę rekomenduojama tikslinti, jei per ataskaitinius metus muziejus gavo naujos informacijos, kuria vadovaujantis vertės pasikeitimas yra reikšmingas (didesnis arba mažesnis nei 30 procentų buvusios patikslintos vertės). Vertės pokytis (padidėjimas arba sumažėjimas) ilgalaikio materialiojo turto apskaitoje registruojamas grynojo turto tikrosios vertės rezervo sąskaitoje.
15. Eksponato vertės reikšmingam pasikeitimui priskiriamos konservavimo ir restauravimo išlaidos. Jos ilgalaikio materialiojo turto apskaitoje registruojamos kaip papildomas turto vienetas.
16. Jei eksponatai buvo konservuoti ar restauruoti ir dėl to padidėjo jų tikroji vertė, nusidėvėjimas skaičiuojamas tik nuo konservavimo, restauravimo darbų vertės. Eksponatai yra neriboto naudojimo ilgalaikis materialusis turtas, kuriam nusidėvėjimas neskaičiuojamas.

V. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17. Nustatyta tvarka teikiant 12-ojo standarto priedus eksponatų sąrašo pridėti nereikia.
18. Rekomenduojama eksponatų vertinimą baigti iki 2020 metų gruodžio 31 d.
-